

ที่มาของคำว่า "อัสสัมชัญ"

นำเสนอเมื่อ : 29 พ.ค. 2551

อัสสัมชัญ มาจากคำคำเต็มในภาษาอังกฤษว่า **Assumption of Mary** หมายถึงการรับการอัญเชิญขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณของพระนางมารีย์ ในศาสนาจักรโรมันคาทอลิกเชื่อตามพระคัมภีร์ว่า พระนางมารีย์ผู้บริสุทธิ์ประจวบและได้สิ้นพระชนม์ลง บรรดาอัครสาวกจึงได้ฝังพระศพไว้ในคูหาแห่งหนึ่ง แต่เมื่อศิษย์ (อัครสาวก) ได้กลับไปดูพระศพอีกครั้งก็พบว่าคูหาว่างเปล่าเหมือนคูหาของพระเยซู และพระนางได้สละชีวิตบนโลกนี้โดยได้รับการอัญเชิญเข้าสวรรค์โดยทั้งกายและวิญญาณ และตรงกับวันที่ 15 สิงหาคมของทุกปี ขอความเชื่อข้อนี้เป็นข้อกำหนดที่ไม่อาจผิดพลาดได้ และถูกกำหนดขึ้นมาโดยพระสันตะปาปา ปีอัส ที่ 12 ในวันที่ 1 พฤศจิกายน ปี ค.ศ. 1950

ประวัติที่มา

เรื่องแนวคิดอัสสัมชัญมีที่มาย้อนกลับไปได้ตั้งแต่ช่วงศตวรรษต้น ๆ ของศาสนาจักร ซึ่งหลักฐานเก่าแก่ที่สุดพบได้จากบทบรรยายที่เรียกว่า **Liber Requiei Mariae** (หนังสืออวยววยเรื่องการพักผ่อนของพระแม่มารีย์) เช่นเดียวกับหนังสือหลักฐานอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากนี้ เชื่อกันว่าพระนางได้ทรงสิ้นพระชนม์ในเขตเยรูซาเล็ม

โดยมีนักบุญโทมัสเป็นประจักษ์พยานในการเห็นพระนางได้รับการยกขึ้นสวรรค์จากสุสานของพระนาง โดยไม่เหลือร่างกายทิ้งไว้บนโลกด้วย คือขึ้นสวรรค์ทั้งร่างกายและวิญญาณ (assumption) นั่นเอง ซึ่งในภายหลังขอความเชื่อข้อนี้ก็ได้รับการยอมรับในศาสนจักรคาทอลิกว่าเป็นข้อเท็จจริงอันมีอาจผิดพลาดได้ และเป็นขอความเชื่อที่คริสตศาสนิกชนคาทอลิกทุกคนยอมรับว่าเป็นความจริง

มีหลักฐานว่า คริสตชนให้ความเคารพและวอนขอพระนางพรหมจารีมารีย์มาตั้งแต่แรกเริ่มแล้ว เพราะพระนางคือ **"พระมารดาของพระเจ้า"** หรือในภาษากรีกว่า Theotokos ถึงกระนั้นการเฉลิมฉลองพระนางในฐานะ Theotokos อย่างเป็นทางการในพิธีกรรมของพระศาสนจักรในวันที่ 15 สิงหาคมนี้ ดูเหมือนจะเริ่มขึ้นราวศตวรรษที่ 5 ที่กรุงเยรูซาเล็ม ณ สถานที่แห่งหนึ่งระหว่างทางจากกรุงเยรูซาเล็มไปเมืองเบธเลเฮม ซึ่งตำนานโบราณเล่าว่าเป็นสถานที่ที่พระนางมารีย์หยุดพัก ระหว่างการเดินทางไปเบธเลเฮมเพื่อคลอดพระเยซูเจ้า

คำภาษากรีกที่ใช้กล่าวถึงเหตุการณ์นี้คือคำว่า **koimesis** (การบรรทม) มีความหมาย 2 อย่างซึ่งอาจหมายถึงการนอนหลับพักผ่อนทั่วไป หรือการนอนหลับพักผ่อนตลอดไปเมื่อสิ้นชีวิตก็ได้ ต่อมาราวปลายศตวรรษที่ 5 นั่นเองคริสตชนยังฉลอง **koimesis** (หรือที่ภาษาลาตินใช้ว่า "dormitio") นี้ที่ใกล้ๆสวนเกสเสมนี ที่มีพระวิหารซึ่งกล่าวกันว่าเป็นที่ฝังพระศพของพระนางมารีย์ การเฉลิมฉลองนี้จึงได้ชื่อว่า **Dormitio Mariae** หรือ "การบรรทมของพระนางมารีย์" เพื่อระลึกถึงการสิ้นพระชนม์และการเขาสวรรคอย่างรุ่งเรืองของพระนาง "การบรรทม" หรือการสิ้นพระชนม์ของพระนางจึงเป็นการเริ่มชีวิตนิรันดรอันรุ่งเรืองในสวรรค์ พระศาสนจักรเฉลิมฉลองเหตุการณ์นี้ เช่นเดียวกับที่เฉลิมฉลองวันตายของบรรดานักบุญมรณสักขี ซึ่งเป็น "วันบังเกิดใหม่" (Dies natalis) ของท่านในชีวิตนิรันดรนั่นเอง เพียงแต่เราก็ไม่ทราบวาพระนางสิ้นพระชนม์อย่างไรและเมื่อไรเท่านั้น ต่อมาราวปลายศตวรรษที่ 6 พระจักรพรรดิโมริส (539-602) ทรงประกาศพระราชกฤษฎีกา ให้เฉลิมฉลองการบรรทมของพระนางมารีย์นี้ทั่วจักรวรรดิโรมันตะวันออก

ส่วนทางตะวันตกหรือในยุโรป วันฉลองนี้ก็มีวิวัฒนาการคล้ายๆกัน ในศตวรรษที่ 6 ที่กรุงโรมมีวันฉลองเป็นเกียรติแด่พระนางมารีย์อยู่แล้วในวันที่ 1 มกราคม เพื่อระลึกถึงการที่พระนางเป็นพระมารดาของพระเยซูคริสตเจ้า ราวปี ค.ศ. 650 พระศาสนจักรที่กรุงโรมยังรับการฉลองในวันที่ 15 สิงหาคมนี้จากพระศาสนจักรตะวันออกเข้ามาด้วย เพื่อเฉลิมฉลองการที่พระนางพรหมจารีได้รับเกียรติสูงสุดจากพระเจ้า และการฉลองนี้ได้รับชื่อว่า **"Dormitio Mariae"** (การบรรทมของพระนางมารีย์)

ในสมณสมัยของพระสันตะปาปา Sergius (687-702) ซึ่งมีเชื้อสายเป็นชาวซีเรีย ในศตวรรษต่อมา คือราวปี ค.ศ. 770 วันฉลองนี้ได้ชื่อใหม่ว่า "Assumptio" ซึ่งแปลว่า **"การรับขึ้นไป"** เพื่อเน้น **"วิธีการ"** ที่พระนางพรหมจารีจากโลกนี้ไปรับเกียรติรุ่งเรืองจากพระเจ้า อันที่จริงความคิดเรื่อง **"การรับขึ้นไป"** (หรือ **Assumptio**) นี้เป็นความคิดจากพระคัมภีร์โดยตรง ในพันธสัญญาเดิมประกาศกเอลีอาห์ "ถูกรับขึ้นไป"จากโลกนี้โดยรถเพลิง (2 พกษ 2) ธรรมประเพณีของชาวฮีบรูก็กล่าววาโมเสส **"ถูกพระเจ้ารับขึ้นไป"** เช่นเดียวกัน

ลูควิก อีตต์ ได้อธิบายในข้อความเชื่อพื้นฐานของคาทอลิกไว้ว่า
“ข้อเท็จจริงเรื่องการสิ้นพระชนม์ของพระนางได้รับการยอมรับโดยพระสงฆ์และนักเทวศาสตร์ทั้งหลาย
และขอความเชื่อนี้ก็ได้ถูกแสดงออกมาผ่านศาสนพิธีของพระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์”
ซึ่งนอกจากเขาจะสรุปขอคิดเห็นสนับสนุนอื่น ๆ แล้ว เขายังเสริมด้วยว่า

“สำหรับพระนางมารีย์แล้ว พระนางได้รับการปลดปล่อยจากบาปกำเนิดและบาปของตน
ดังนั้นความตายที่เกิดกับพระนางจึงไม่ใช่บทลงโทษจากบาปความผิด
หากแต่เป็นสิ่งที่สมควรเกิดกับร่างกายของพระนางตามธรรมชาติ คือเป็นร่างเนื้อหนังที่รู้ตาย เสื่อมสลายได้
ดังนั้นความตายของพระนางจึงเป็นการปลดปล่อยพระนางตามกฎหมายของธรรมชาติ
เพื่อให้พระนางได้ไปอยู่ร่วมกับพระบุตรสุดที่รักของพระนางในสวรรค์นั่นเอง”
แต่เรื่องของความตายที่เกิดกับพระนางยังไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าความตายเกิดกับพระนางจริงหรือไม่
คือพระนางสิ้นพระชนม์และได้รับการยกขึ้นสวรรค์ หรือพระนางไม่ได้เสียชีวิตลงเลยแต่แรก
หากแต่ได้รับการยกขึ้นสวรรค์เลยกันแน่ ซึ่งขอความเชื่ออัสสัมชัญ
ก็ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนว่าพระนางผ่านประสบการณ์ของความตายทางกายหรือไม่
หากแต่ยืนยันอย่างแน่อนว่าพระนางได้รับการยกขึ้นสวรรค์ทั้งร่างกายและวิญญาณจริง

ขอขอบคุณข้อมูลจาก

[วิกิพีเดียไทย](#)

[วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน](#)

ภาพประกอบทางอินเทอร์เน็ต